

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123485168/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

-- Jeg havde saa travlt før oppe i Ærterne, derfor fik jeg ikke hilst paa Dem.

Ikke Spor af Forlegenhed. Hun talte til ham som Fru Vallentin og Dyrslægen, ligefremt, som havde de truffet hinanden mangfoldige Gange før. Han stod dér med sin Højtidelighed og var rød og kunde som sædvanlig intet Svar finde. Men det susede for Ørene paa ham, og Luften blev saa lind.

Om hun var køn eller grim, saa han slet ikke. Smilet, Stemmen og det bløde Haandtryk var alt, hvad han sansede. Egentlig vidste han heller ikke, hvordan Stemmen lød. Den havde Kvindeklang og kom imod ham blød og varm som Haandtrykket.

De kom til at sidde lige over for hinanden. Han talte med Dyrslægen og saa i Pavserne forsigtigt over paa Frøken Poulsen, saa inderlig nysgærrig. Og hver Gang mødte han et Par Øjne, som saa saa klart paa ham, saa klart og saa spillende aabent, som sagde de du til ham. Og alligevel sad han med en Fornemmelse, som om de Øjne sønderlemmede ham inderst inde og tog hver Stump fra de dybeste Kroge frem i Lyset.

Da de rejste sig, og hun rakte ham Haanden til Velbekomme, rødmede han ikke, men saa paa hende og bukkede. Og da hun lidt efter kom udenfor i Haven og spurgte efter sin Syæske, fik han Mod til at sige, at han havde set en oppe i Lysthuset. Men han løb ikke efter den. Han stod ærgerlig og fløv og saa hende løbe og vilde springe efter og faa sin Kejtethed kuert; men blev og nøjedes med at følge, hvor Kjolen slog hende om Benene ved de smaa hurtige Trin, og hvor Overkroppen vuggede, og hvor Sollyset lyste i Nakkepurret. Ung var hun, og han syntes, hun saa godt ud.

Hun kom tilbage rød i Kinderne og let forpustet.

— Puh! saadan en Smule Løbetur, og det dumme Tøj hænger alierede fast!

Hun vrissede med Kroppen, saa Kjolen svingede om hende.